

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VIII./2016

Číslo 51

JEDNOTA CEZ ZRIEKANIE SA

V deň písania tohto úvodníka sme mali stretnutie s našim novým o. biskupom Markom Forgáčom. Bol prvýkrát v našom dekanáte na kňazských rekolekciách - stretnutí nás kňazov nášho okresu. No a v rámci sv. omše a svojho príhovoru reflektoval text 1. čítania, ktoré bolo na tento deň (štvrtok). A bol to list sv. Pavla Filemonovi. V tomto liste ide o to, že sv. Pavol z väzenia vracia Onezima Filemonovi. Ten Onezim bol veľmi nápomocný Pavlovi vo väzení. A o. biskup Marek povedal zaujímavý postreh, že ako nás sv. Pavol učí vytvárať jednotu, akoby pavlovský štýl. Títo traja - Pavol vo väzení, Onezim - bývalý otrok Filemona a Filemon - zámožný človek sú spojení dokopy jedným príbehom. Onezim utečie od Filemona, lebo túži po slobode. Lenže skončí vo väzení a môže byť rád, že neprišiel o život. A vo väzení sa stretne s Pavlom a obráti sa na kresťana. Stáva sa nápomocným Pavlovi. Napriek tomu však Pavol píše list Filemonovi a posielá Onezima k nemu domov. A tak títo traja vytvárajú jednotu tým, že každý sa niečoho zrieka: Pavol svojho pomocníka Onezima, Onezim sa zrieka slobody, lebo sa vracia k svojmu pánovi a Filemon prijíma Onezima už nie

ako otroka, ale ako brata v Kristovi. A vďaka tomu, že sa každý zrieka niečoho, dokážu spolu vytvárať jednotu.

Je zaujímavé sa pozrieť na vytváranie jednoty v akýchkoľvek vzťahoch z tohto uhla pohľadu - z pohľadu zriekania sa. Ak sa nad tým zamyslíme, zistíme, že je to tak. Vklad každého z nás k vytváraniu jednoty s druhým vedie cez zriekanie sa. Poznáme to zo skúsenosti vo svojich spoločenstvách, v rodinách, v ktorých žijeme. Je mi jasné, že veľakrát je problém vytvárať resp. prehĺbovať jednotu s niekým práve kvôli tomu, že tá druhá stránka nie je ochotná sa zriekať kvôli jednote. Vtedy je to ťažké. Ale Ježiš nás vždy vedie k tomu, že ak je problém, je potrebné začať od seba a rozmyšľať o tom, čo môžem ja zo svojej strany urobiť pre zlepšenie alebo riešenie problému.

Na druhej strane však možno naše uvažovanie chcem do viesť k rozmyšľaniu o tom, že vo vzťahoch, v ktorých cítime rozdelenie, nejestnosť, prehĺbovanie rozdelenia, uvažovať o tom, čo môžem zo svojej strany svojim zrieknutím prispieť k tomu, aby sa jednota budovala. Naš Boh je Bohom jednoty, nie rozdelenia. Nech je nám On najväčšou posilou a inšpiráciou.

(Marek Kunder)

Skvalitni
svoj
život

VER!

Ak sa chceme zbaviť zlovykov, musíme veriť, že je to možné. Keď v našich myšlienkach a slovách budú prevládať pochybnosti, pravdepodobne nezažijeme víťazstvo. Hoci sme sa o to už tisíckrát neúspešne pokúšali verme, že tentoraz to môže byť iné. Ježiš povedal svojim učeníkom, že ak uveria, uvidia Božiu slávu Jn 11,40. Verme aj v dňoch, keď sa nám nebude dariť. Verme Božiemu slovu viac než našim pocitom a naučme sa o živote hovoriť to, čo o ňom hovorí Boh. Sv. písmo hovorí, že sme zomreli hriechu. Rim 6,2 Teraz žijeme Bohu a máme s ním spoločenstvo. Rim 6,11. Uverme tomu, že sme oslobodení od všetkých zlovykov a začnime aplikovať slobodu, ktorú nám svojou smrťou a zmŕtvychvstaním Kristus vydobyl. Možno to necítíme, ale takto o tom hovorí Božie slovo. Ďalej vyhlasuje, že sa máme považovať za mŕtvych hriechu Rim 6,11. Čo si o sebe myslíme? Považujeme sa za otrokov svojich zlovykov, alebo sme urobili krok viery a veríme, že sme oslobodení? To, čo si myslíme o svojom probléme alebo zlovyku, je dôležité, pretože naše myšlienky sú palivom činov. Môžeme ich ovládať a tak vypudiť zlovyky zo svojho života. Stále si opakujeme vetu: „S Božou pomocou to dokážeme!“ Odborníci tvrdia, že zbaviť sa niečoho alebo si na niečo zvyknúť sa dá za mesiac. Ak sa zameriame na to, aby sme vždy zvládli konkrétny deň, nebude nám to pripadať až také ťažké. Boží recept na úspech, aj keď nám možno nedáva veľký zmysle, je uveriť skôr, než sme videli. Vo svete sme

ochotní uveriť, až keď vidíme dôkaz, ale v Božom kráľovstve najprv veríme bez prirodzeného dôkazu a až potom sa presvedčíme na vlastné oči. Najprv uverme, potom uvidíme výsledky. Verme Božiemu slovu a výsledky sa dostavia. Doteraz sme hovorili o týchto krokoch: 1. Každý deň začneme s Bohom – včasráno ho prosme o silu a vedenie, 2. Buďme odhodlaní a pripravení znášať dočasné utrpenie, 3. O zlovyku sa vyjadrujme opatrne, 4. Myslime pozitívne a verme, že zvíťazíme, 5. Verme, aj keď ešte nevidíme výsledky.

ČO NÁS PROVOKUJE?

Pozorujme, čo nás provokuje k správaniu, s ktorým chceme skoncovať. Je to stres alebo iný negatívny pocit, čo nás vedie k zlovyku? Robíme to, keď sme unavení? Skĺzneme do toho, keď sa cítime osamelí? Robievame to každé ráno? Možno nikdy nemáme chuť na zmrzlinu či pukance o desiatej ráno, ale vždy iba večer, keď sledujeme televíziu. Spája sa náš zlovyk s nejakou inou aktivitou, ktorej sa venujeme? Prosme Boha, aby nám ukázal, či existuje nejaká súvislosť medzi naším zlovykom a inými faktormi. Cesta za slobodou sa niekedy začína tým, či pochopíme, prečo určité veci robíme. Ak u seba spozorujeme opakujúce sa vzorce správania, môže nám to pomôcť. Tým, že sa vyvarujeme činnosti, ktorá je spúšťačom nežiaduceho správania, vyhneme sa aj zlovyku. Ak pochopíme toto prepojenie, lepšie sa pripravíme odolať pokušeniu. Ak máme sklon prejsť sa, keď sa nudíme, pokúsme sa vyhnúť nude alebo si nájdime iný, zdravší návyk, ktorým vyplníme svoj čas. Ak zistíme, že nakupovanie je náplastou na náš smútok, môže nám to pomôcť nájsť lepší spôsob zbavovania sa smútku, ktorý sa bude zakladať na Božom slove.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Meyer, J.: Od zlovykov k dobrým návykom

SLOVENSKÉ LURDY - TURZOVKA 2016

Deň štvrtý – utorok 5. júla 2016

Vedľa kostola stoja hlboko v zemi aj základy na exercično-pastoračný dom, ale ďalej pre nedostatok financií sa na ňom nič nerobí. Aj teraz nás prosil o milodary, aby sme prispeli ako farnosť, alebo aj jednotlivci na dokončenie kostola. Už vopred vyslovil Úprimné Pán Boh zaplať za každý náš milodar. My obchádzame kostol dookola a vstupujeme do kaplnky svätého Jozefa. Za hlavným oltárom sú štyri obrazy zo života svätého Jozefa. Také som ešte nikde nevidel. Prvý obraz hovorí o zasnubách svätého Jozefa a Panny Márie. Na druhom obraze je nakreslená púť svätého Jozefa a Panny Márie do Betlehema na zápis pri súpise ľudu. Tretí znázorňuje ako svätý Jozef učí Pána Ježiša remeslu a na štvrtom obraze svätý Jozef umiera a lúči sa s Pánom Ježišom a Pannou Máriou. V kaplnke celkom naľavo je obraz Panny Márie ako sa zjavila pánovi Matúšovi Lašutovi. Trochu dlhšie ako je u nás zvykom ostávame na kolenách v tichom osobnom rozjímaní v tejto výnimočnej kaplnke. Asi už každého začínajú bolieť kolená, lebo postupne vstávame a vychádzame von. Ideme zo zadnej strany kostola. Pred nami sú dvere a za nimi 138 schodov hore na vyhliadkovú vežu. Aby to bolo jednoduché, tak pravým schodištom sa ide hore a ľavým schádza dole. Tým je zabezpečená bezpečná premávka, ak by som to mohol tak nazvať. Okrem vlastných záberov robíme si spoločné foto a schádzame dole. Pokračujeme chodníkom k prameňom.

Prvý je Prameň Srdca Panny Márie. Ľudia tu postávajú s džbánmi, fľašami a demižónmi, ale voda ide iba cícerkom. Pokračujeme ďalej dole a prichádzame k Prameňu u Božského srdca. Ten je na tom lepšie a

ľudia, ktorí vystali rad, odchádzajú s plnými fľašami. Ďalší v poradí je Prameň Lurdskej Panny Márie. Aj tu je to s vodou ako pri predchádzajúcom prameni. Vedľa prameňa po pravej strane sú tri nerezové tabule. Na nich sa čiernymi písmenami píše: na prvej tabuli v českom jazyku - Desatero Boží prikázání. Na druhej (tri) a tretej tabuli (sedem) prikázania v slovenskom jazyku. Ešte stále schádzame dole, keď spozorujem na jednom strome na pravej strane drevenú tabuľku s názvom a šípkou dole strmým kopcom iba po vyšliapanom chodníku medzi stromami – Očný prameň. Teraz tam nejdeme a pokračujeme. Pomaly sa naša cesta mení. Najprv na rovnú a potom mierne hore až prichádzame k pôvodnej kaplnke. Pred kaplnkou je biely samostatne stojací múr a na ňom sú rôznych veľkostí, rôznych jazykoch (najviac slovenských a českých) a rôznych farieb pripevnené mramorové dosky s poďakovaním Panny Márie za uzdravenie. Od mojej poslednej návštevy v roku 2002 sa tu skoro všetko zmenilo. Priestor pred kaplnkou je rozšírený, dalo by sa povedať také malé námestie, v strede ktorého dominuje detviarsky kríž. Všetko je vyložené zámkovou dlažbou (predtým iba úzky chodník vysypaný štrkom). Pred kaplnkou sú tri rady po desať lavičiek. Vedľa kaplnky po pravej strane vonku, je oltár. Za ním je krytý a presklený obrovský altánok, ktorý poskytuje útočisko v prípade nepriaznivého počasia, alebo príjemný tieň v horúcich dňoch. Tu sa môžu uchýliť veriaci počas svätej omše za nepriaznivého počasia, alebo práve naopak. Môžu tu v prípade veľkých horúčav tráviť oddychový čas. Ak by sme pokračovali v otáčaní sa po pravej strane, nasleduje ďalej stánok so suvenírmi a občerstvením. Za ním vzadu pod lesom sú toalety.

(Peter Tóth)

pokračovanie v nasledujúcich číslach

PRÍBEHY

BRAT

Janka sa chystala osláviť svoje osemnásť narodeniny. Bola šťastná. Tešila sa zo všetkých priateľov aj darov, ktoré dostala. Len jedno ju zarmútilo – jej oslava sa konala bez Martina. Povedal, že príde, keď bude sama a dá jej dar, o akom sa jej ani nesnívalo.

Po niekoľkých dňoch vstúpil na našu terasu. V rukách držal dve kytice a slávnostne zabalenú fľašu.

Musela som sa oprieť o manžela, ktorý kľčovito zvieral kľučku na dverách. Nič netušiac Janka sa Martinovi hodila okolo krku a on ju objal.

Podal jej kyticu bielych ruží a povedal: „Janka, prišiel som, aby som tebe a tvojim rodičom porozprával svoj príbeh...”

Podlomili sa mi kolená. Cítila som, ako Boh odhaľuje najväčšiu tragédiu môjho života. Vedela som, že nemôžem ujsť, a tak som prosila o milosť, ktorú mi mal Boh preukázať prostredníctvom môjho syna.

Martin zvieral v ruke kyticu červených ruží a hľadel na more.

„Bože,” začal, „ďakujem Ti za dar života. Ďakujem, že si mi dovolil, aby som sa narodil. Aj keď som nemal byť zdravý...a moja mama sa ma zriekla. Môj Bože, teraz Ti ju odovzdávam do Tvojej lásky. Chcem jej povedať, že jej odpúšťam a že ju veľmi ľúbim. Ďakujem Ti za odvahu, ktorú si jej dal a za to, že mi darovala život.” Obrátil sa ku mne, podal mi kvety a bez slova ma objal.

Martin sa nadýchol a pokračoval. „Môj Bože, keď sa otcovi narodí syn, je na neho hrdý. Zavolá kamarátov, aby to spolu

oslávil. Môj otec však uprednostnil kariéru. No je to chlap, nie vrah. Súhlasil s tým, aby som sa narodil. Viem, že je natoľko odvážny, že dnes bude oslavovať so svojim synom a preto som priniesol túto fľašu.”

Nikdy som nevidela manžela plakať. Teraz so slzami v očiach kľáčal pre našim synom. A on? Kľakol si k nemu, objal ho a plakali spolu. Po hodnej chvíli vstali.

„Nie!” skríkla zrazu naša dcéra. „Prečo ste mi to nepovedali? Prečo? Ako ste mohli...”

Ako ste to mohli urobiť?” Ruže, ktoré držala v rukách, odhodila a rozbehla sa k moru. Utekali sme za ňou. Chcela som ju objasť, ale nedovolila mi to. „Nechajte ma! Nechajte ma, chcem byť sama!” vzlykala a utekala po pláži.

Martin pokojne kráčal za ňou. On jediný mohol vstúpiť do jej samoty a bolesti. Mala právo nenávidieť nás, zavrhnúť... Celých osemnásť rokov sme ju klamali.

„Ak chceš, odídem, ale ak chceš, zostanem. Pôjdeme za rodičmi a povieme im, že začneme odznova. Rozhodni sa sama,” povedal Martin.

Nastalo ticho. Len vlny spievali svoj ustavične sa opakujúci refrén.

„Zostaň,” zašepkala, „chcem im odpustiť, ako si im odpustil ty.”

Videla som, ako sa k nám blížila. Jasne som počula ako mi bije srdce. Manžel hľadel do zeme. Potom sme začuli Jankin plačúci hlas: „Dnes som dostala najväčší dar – pravdu. Mami, ocko, ďakujem za brata. Ďakujem, že ste mu dali život.”

Niektó múdry povedal, že ak človek miluje niečo viac ako Boha, teda ak má v srdci nejakú modlu, už sa Boh do jeho srdca nezmestí. Ale ak miluje Boha nadovšetko, tak sa do jeho srdca vmestí zároveň celý stvorený vesmír.

Neznámy autor

(spracovala Anna Sabolová, ml.)

Zdroj: Každý má šancu, Marcela a Stanislav Bielikovci

Zaujímavosti o Fatime 100. výročie

OTEC FRANTIŠKA A HYACINTY

Manuel Pedro Marto, otec Františka a Hyacinty, dvoch mladších fatimských pastierikov, sa narodil 30. júna v roku 1873 v dedinke Aljustrel, kde aj po celý svoj život býval. Pán Marto bol statočný a rozhodný človek, ktorý sa len tak niečoho nezľakol. V rokoch 1895 a 1896 bojoval v Mozambiku vo vojne proti Bantom, vedených ich kráľom, ktorý opakovane napádal európske krajiny, až bol v roku 1896 porazený práve Portugalcami.

Bol druhým manželom Olympie de Jesus Santos, s ktorou sa zobrali v roku 1898 a mali spolu 7 detí, pričom Teresa zomrela ešte ako maličká. Pri výchove detí bol pán Marto náročný. Mal rád poriadok a kľud. Ale vždy jednal múdro, bez toho aby očakával od detí príliš veľa alebo aby používal výčitky či tresty. Vždy chcel, aby si v rodine všetko vysvetlili a až tak vhodným spôsobom napomínal.

„Strýčko“ Marto ako ho všetci volali sa v prameňoch okolo zjavení Panny Márie spomína dosť často, pretože bol často vypočúvaný a pretože František a Hyacinta boli ešte malí, musel ich brániť a stať sa ich „hovorcom“.

Tiež bol zo začiatku voči zjaveniam opatrný a nevedel či deťom uveriť alebo nie, ale bol prvý, ktorý deťom uveril, lebo nechcel pripustiť, aby klamali. Keď chcel hlavný okresný komisár De Oliveira aj za cenu klamstva a zla predísť zhromaždeniu 13. augusta, dal si dva dni pred tým predvolať rodičov i deti na vypočúvanie. Pán Marto sa

vtedy rozhodol ísť bez detí a to aj z dôvodu, že okresné mesto Vila Nova de Ourém sa nachádzalo asi 5 km od Aljustrelu, kde deti bývali a celú cestu by museli ísť pešo, pretože Martovci nemali ani oslíka. A keďže bol august, boli veľké horúčavy. A tak pán Marto usúdil, že deti to nezvládnu, a preto zostali doma, pričom vedel, že sa to nestretne s priazňou vrchnosti.

Aj ďalšia situácia svedčí o tom ako veľmi pán Marto miloval svoje deti. Keď boli deti nakoniec prepustené z väzenia a dozvedel sa, že už sú v budove farského úradu, bežal tam zo všetkých síl a keď ich uvidel živých a zdravých, rozplakal sa a Hyacintu vrúcne objal a stískal v náručí. Počas všetkých ďalších zjavení už stál verne pri deťoch a bránil ich. V deň posledného zjavenia, 13. októbra, stál po boku svojim deťom spolu s manželkou Olympiou.

Miloval svoju manželku až do jej smrti v roku 1956, hoci bola chorá a napoly ochrnutá a na vozíčku. Keď ju ľudia otravovali ohľadom informácií o zjaveniach, hovoril: „Nepáči sa mi, že hovoríte s mojou manželkou. Je veľmi chorá. Unavíte ju a ona mi zomrie. A keď zomrie ona, zomriem aj ja, pretože ona je mojím najväčším bohatstvom, ktoré na svete mám!“

Manuel Pedro Marto opustil tento svet 3. februára 1957. Isto sa tešil na stretnutie so svojou manželkou a svojimi deťmi, ktoré ho predišli na ceste do neba. Posledný z jeho potomkov, ktorý odišiel na večnosť v pokročilom veku, bol Joao, ktorý bol 19. augusta 1917 prítomný pri štvrtom zjavení Panny Márie potom, ako deti prepustili z väzenia. Na prosbu Lucie bežal zavolať Hyacintu, ktorá bola vtedy doma. Opustil tento svet presne 13. mája 2000, krátko predtým ako prebehlo blahorečenie jeho dvoch najmladších súrodencov.

(Jana Jenčová)

Zdroj: Silva, F., M.: Pasáči z Fatimy

Niektorí biskupi zatvoria vo svojich katedrálach v nedeľu brány milosrdenstva

Bratislava 9. novembra (TK KBS) Už o dva týždne sa skončí

mimoriadny Svätý rok milosrdenstva. Tzv. brány milosrdenstva pri tejto príležitosti už tento víkend zatvoria na viacerých miestach Slovenska.

V košickej Katedrále sv. Alžbety bude najbližšiu nedeľu 13. novembra 2016 o 10:30 h odpustová slávnosť sv. Alžbety, patrónky katedrály. Košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober a košický pomocný biskup Mons. Marek Forgáč pri tejto príležitosti slávnosti ukončia Svätý rok milosrdenstva v diecéze. O 15:00 h bude arcibiskup Bober sláviť svätú omšu spojenú s ukončením roka aj na sídlisku KVP. Košický emeritný arcibiskup Mons. Alojz Tkáč ukončí Svätý rok milosrdenstva v rovnaký deň o 10:00 h na svätej omši v Konkatedrále sv. Mikuláša v Prešove.

Trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch otvorí v rovnaký deň - v nedeľu - o 18:00 h úvodnou svätou omšou Trnavskú novému 2016 v Bazilike sv. Mikuláša. Po nej bude nasledovať sviečková procesia do Katedrály sv. Jána Krstiteľa, kde ukončí mimoriadny Svätý rok milosrdenstva v Trnavskej arcidiecéze zatvorením brány milosrdenstva. Rožňavský biskup Mons. Stanislav Stolárik bude v nedeľu 13. novembra o 10:00 h vysluhovať sviatosť birmovania vo farnosti Rožňava - v Katedrále Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave. Pri tejto príležitosti na mieste zároveň zatvorí bránu milosrdenstva.

(spracovala Anna Sabolová, ml.)

1. čítanie: Mal 3, 19-20a

Žalm: Ž 98, 5-6. 7-9a. 9bc

Ant.: Pán príde súdiť živých i mŕtvych.

2. čítanie: 2 Sol 3, 7-12

Evanjelium: Lk 21, 5-19

Krátko zamyslenie na evanjelium: Na prvý pohľad sú eschatologické texty dôvodom strachu a obáv. Naozaj to tak nastane? Pri pozornejšom čítaní však objavíme veľký dôraz na pokoj, ktorý poslucháči majú zachovať "keď sa to začne diať". Boh má celé dianie pevne v rukách. Aj keď zakúsime tieseň tohto času, neznamená to, že budeme opustení Pánom. Isto si kladieme otázku, či dané opisy sú nadsadené resp. obrazné, alebo to Ježiš myslel doslova. Odpoveď je prekvapivá: nevieme. Ale vieme, o čo Ježišovi išlo: povzbudiť tých, ktorí Ho prijali za svojho Majstra a Pána, aby neprepadli zmätku, strachu a úzkosti. Pán nás volá, aby sme zachovali pokoj a opreli sa o neho. Ako však prezrádza druhé čítanie, očakávanie druhého príchodu Pána nie je dôvodom k lenivosti, záhaľke a využívaniu druhých.

Modlitba žaltára a breviára: 1. týždeň

Farské oznamy

V ČASE OD 14.11.2016 DO 20.11.2016

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **20.11.-26.11.** vedie modlitby pred sv. omšami p. Ľubica Chomjaková.

Nácvik detského zboru: Na budúcu **sobotu 19.11.** bude nácvik detského zboru spojený so stretnom klasicky o **13³⁰** v pastoračnom centre.

Modlitba zasvätenia: Na budúcu nedeľu na slávnosť Krista Kráľa bude na konci každej sv. omše krátka adorácia spojená s modlitbou zasvätenia ľudského pokolenia Najsv. Srdcu Ježišovmu. Kto sa zúčastní jej verejného recitovania, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

Púť do Krakova: Vo štvrtok púť do Krakova sa realizuje, keďže ste zareagovali veľmi dobre a nazbieral sa autobus. Číže odchádzame vo **štvrtok 17.11.** ráno o **5⁰⁰** pred nového kostola, o **10³⁰** tam máme sv. omšu v slovenskej kaplnke, po nej bude kratšia prednáška o sr. Faustíne a Božom milosrdenstve, potom priestor na obed - je tam aj taká reštaurácia, kde je možnosť sa najesť alebo potom vlastné zásoby, no a poobede centrum Jána Pavla II. a naspäť. Zároveň, ak je to možné, buďte takí dobrí sa zastaviť v sakristii a doniesť 2€ za autobus.

Dobročinná zbierka sv. Alžbety: Dnes je zbierka s názvom Dobročinná zbierka sv. Alžbety na hniezdo záchrany. Pán Boh zaplať za všetky vaše milodary.

Žlté šatky: Možnože si ešte pamätáte, že sme mali ísť na výlet do Tatier na 2 autobusoch, ktorý sa zrušil kvôli počasiu v Tatrách. A sľúbil som vám také malé odškodné. To "odškodné" je už hotové a sú to naše farské žlté šatky s emblémom našej farnosti. A preto chcem poprosiť všetkých, ktorí ste sa vtedy nahlásili do Tatier, aby ste sa po ne zastavili v sakristii.

Rozpis lektorov:

34. nedeľa cez rok: 8.00 hod. - **rod. Baranská**, 10.00 hod. - **rod. Bankovičova**, 18.30 hod. - **rod. Dzurovčinova**.

POĎAKOVANIE

Všetkým, ktorí sa zapojili do pôstnej a modlitbovej reťaze za kňazov od 15.9. do 24.10. 2016 za obetu a čas.

Rodičom a starým rodičom za sprevádzanie deti na cintorín po detskej sv. omši teraz v dušičkovej oktáve.

Všetkým mužom, ktorí prišli pomôcť v stredu premiestniť strojnú jednotku pre vzduchotechniku.

Nech vám to náš dobrotivý Boh odplatí tam, kde to najviac uzná za vhodné.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 14.11.2016 DO 20.11.2016

PONDELOK	14.11.2016	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 18⁴⁵
UTOROK	15.11.2016	Sv. omša: 6³⁰ (T+K)
STREDA	16.11.2016	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) <i>kostol JaA</i> Sv. omša: 18⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK <i>Sv. Alžbety Uhorskej, rehoľníčky</i> <i>(spomienka)</i>	17.11.2016	Poklona Sv. Oltárnej: 17⁰⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
PIATOK <i>Výročie posviacky bazilik sv. Petra a</i> <i>Pavla, apoštolov (spomienka)</i>	18.11.2016	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA	19.11.2016	Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA SLÁVNOSŤ KRISTA KRÁĽA	20.11.2016	Sv. omša: 8⁰⁰ (K) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) <i>Pobožnosť sv. ruženca:</i> 14³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T) <i>kostol JaA</i>

„Nie atómová energia je dnes veľkým problémom, ale formovanie ľudského srdca.“
(Albert Einstein)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.